ECLI:CY:EDLEF:2016:A371

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ενώπιον: Ν. Γ. Σάντη, Π.Ε.Δ.

Γενική Αίτηση: 146/16

Αναφορικά με τον περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικός) Νόμος του 1979, Ν.84/79

Και

Αναφορικά με την Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company), από τη Ρωσία

Αιτητών

Και

Αναφορικά με την CHRONOPEMIC INVESTMENTS LIMITED, από τη Λευκωσία

Καθ' ων η Αίτηση

Και

Αναφορικά με την Διαιτητική Απόφαση που έχει εκδοθεί στις 14 Απριλίου 2014 στα πλαίσια της διαδικασίας Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας με αριθμό 169/2013 που διεξήχθη και αποπερατώθηκε από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ρωσικής Ομοσπονδίας

Αίτηση διά κλήσεως από την Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company), από τη Ρωσία

Αιτητών

-

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : 17 Ιουνίου, 2016.

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τους Αιτητές: Η κ. Ε. Χριστοφή, για Πατρίκιος Παύλου & Συνεργάτες ΔΕΠΕ (Δ.Θ.452).

Για τους Καθ' ων η Αίτηση: Η κ. Μ. Στυλιανού, για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ (Δ.Θ.10).

ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι αιτητές αιτούνται:

«Α. Διάταγμα για εγγραφή και/ή αναγνώριση και εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης ημερομηνίας 14/04/2014 που εκδόθηκε στα πλαίσια της διαδικασίας Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας με αριθμό 169/2013 που διεξήχθη και αποπερατώθηκε από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ρωσικής Ομοσπονδίας, μεταξύ της Joint-Stock Commercial Bank "Bank of Moscow" (Open Joint-Stock Company) και της CHRONOPEMIC INVESTMENTS LIMITED».

Η αίτηση - που εδράζεται (μεταξύ άλλων), στα *άρθρα 2, 3, 7, 16, 18, 19, 20, 31, 34-36* του *Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/87*, στο *άρθρο 21* του *Περί Διαιτησίας Νόμου, Κεφ. 4*, στα *άρθρα*

2, 3 και *4* της *Συμβάσεως Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου 84/79* και στα *άρθρα 1-6* του *Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμου 121(Ι)/00* - υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του δικηγόρου Στυλιανού Τριλλίδη. Εκεί, αναφέρονται (και) τα όσα οδήγησαν στην έκδοση της επίδικης *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1*, αλλά και οι λόγοι που συνθέτουν το αίτημα.

Οι καθ' ων η αίτηση φέρουν ένσταση στην έκδοση του επιζητούμενου διατάγματος, προτάσσοντας στο σώμα της Ειδοποίησης Περί Προθέσεως Ένστασης, ότι:

«Α) Η Ένορκος Δήλωση έγινε από ακατάλληλο άτομο δηλαδή από πρόσωπο που δεν γνωρίζει τα επίδικα γεγονότα ούτε μπορεί να έχει ιδίαν γνώση των γεγονότων αφού η ένορκος δήλωση δεν έγινε από νόμιμο αντιπρόσωπο της Αιτήτριας. Επίσης δεν πρέπει να ορκίζεται δικηγόρος και καμία εξήγηση δε δίδεται γιατί δεν ορκίζεται εκπρόσωπος της Αιτήτριας. Επίσης τα γεγονότα τα οποία καταθέτει ο ενόρκως δηλών δεν αφορούν μόνο γεγονότα που προκύπτουν από έγγραφα αλλά και άλλα τα οποία δεν είναι δυνατόν να γνωρίζει ο ενόρκως δηλών.

Β) Η αναγνώριση και εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης προσκρούει στη δημόσια πολιτική και στο δημόσιο συμφέρον της Κύπρου. Η διαιτητική απόφαση είναι πολιτικού περιεχομένου από κρατική Τράπεζα η οποία αποσκοπεί στην πολιτική δίωξη των πρώην Διευθυντών της με βασικό στόχο το ψάρεμα μαρτυρίας και λήψη μαρτυρικού υλικού εναντίον τους. Δεν μπορεί η Κυπριακή Δημοκρατία να γίνει συνεργάτης της Ρωσσίας στο θέμα αυτό. Η αιτήτρια είναι Κρατική Ρωσική Τράπεζα ελεγχόμενη πλήρως από την VTB άλλη Κρατική Ρωσική εταιρεία τράπεζα η οποία ελέγχεται πλήρως και άμεσα από τη Ρωσική Κυβέρνηση. Περαιτέρω η Αίτηση είναι ενάντια στη δημοσία πολιτική και καταχρηστική επειδή όταν έγινε το επίδικο δάνειο τούτο αποτελούσε μέρος άλλων δάνειων το οποίο έγινε και σ' άλλες κυπριακές εταιρείες (περίπου 52 στον αριθμό) οι οποίες συστάθηκαν από το 2007 και έπειτα με οδηγίες της Αιτήτριας με στόχο τα δάνεια να χρησιμοποιηθούν για επενδύσεις μέσα από τις οποίες θα πληρώνονταν σταδιακά και μακροπρόθεσμα και τα έσοδα καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία θα διατίθεντο δυνάμει καταπιστεύματος προς όφελος δικαιούχων μεταξύ των οποίων και της Bank of Moscow, Αιτήτριας. Οι Εταιρείες όπως και η Καθ' ής η Αίτηση δεν είναι τρίτοι πιστωτές κατά τη σύνηθη εμπορική ορολογία <u>αλλά Εταιρείες που η Αιτήτρια ίδρυσε</u> ως και Διεθνές Εμπίστευμα για τη Διαχείριση τους. Όλα έγιναν με την έγκριση της Αιτήτριας και των Ρωσικών Αρχών συμπεριλαμβανομένων των Ελεγκτών της Αιτήτριας. Συνεπώς κακώς επιχειρείται η εγγραφή της δικαστικής απόφασης εφόσον η καθης είναι εταιρεία που συστάθηκε από την Αιτήτρια και το επίδικο δάνειο δόθηκε στην Καθ' ης από την Αιτήτρια σαν όχημα επένδυσης το οποίο επιστράφηκε προ πολλού στην Αιτήτρια. Ο μόνος λόγος που επιχειρείται είναι επειδή θα ακολουθήσει αίτηση εκκαθάρισης της Καθης και προσπάθεια διορισμού εκκαθαριστή από την Καθ' ης για πρόσβαση στους τραπεζικούς λογαριασμούς της και έγγραφα και ψάρεμα μαρτυρίας σε βάρος της πρώην διεύθυνσης της πολιτικά διωκόμενης. Οι νόμιμες αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας έχουν αναγνωρίσει επίσημα το πολιτικό χαρακτήρα του θέματος και αρνούνται περαιτέρω συνεργασία στις υποθέσεις αυτές. Η Κυπριακή Δικαιοσύνη δεν είναι δυνατόν να ακολουθήσει διαφορετική πορεία.

Γ) Η συμφωνία δανείου καθώς και οι συμπληρωματικές αυτού είναι άκυρες γεγονός που το γνώριζε η Αιτήτρια και δεν ανάφερε στο Διαιτητικό Δικαστήριο με αποτέλεσμα να μην μπορεί να εγκριθεί η αίτηση για αναγνώριση εκτέλεση και εγγραφή διαιτητικής απόφασης. Επιπρόσθετα τα Ρωσικά Δικαστήρια δεν έχουν ακέραιο/ανεξάρτητο στην εκδίκαση διαφορών όπως ο διάδικος στην παρούσα είναι κρατική εταιρεία ελεγχόμενη από τη Ρωσική Κυβέρνηση.

Συγκεκριμένα για την ακυρότητα η ίδια η Αιτήτρια ισχυρίζεται ότι:

1) Οι επίδικες συναλλαγές είναι άκυρες επειδή είναι αντίθετες του Ρωσικού Δικαίου.

2) Οι νόμιμοι αντιπρόσωποι της Αιτήτριας και συγκεκριμένα οι διευθυντές της στα πλαίσια των συναλλαγών της και στα πλαίσια σύναψης των επίδικων συμφωνιών δανείου εκ μέρους γι' αυτήν ενήργησαν αμελώς, καθ' υπέρβαση των εξουσιών τους και κατά παράβαση του Ρωσικού Δικαίου.

3) Η Αιτήτρια Τράπεζα στα πλαίσια των προσπαθειών της για είσπραξη του ισχυριζόμενου οφειλόμενου ποσού ενήργησε αμελώς, καθ' υπέρβαση των εξουσιών της και κατά παράβαση του Ρωσικού Δικαίου.

4) Η Αιτήτρια Τράπεζα απαιτεί την είσπραξη ποσών στη βάση δανείου το οποίο όμως δάνειο χορηγήθηκε στα πλαίσια μιας συναλλαγής εν γνώσει της Αιτήτριας ότι παράνομα είχαν εγκριθεί από τους υπαλλήλους και/ή αντιπροσώπους και/ή διευθυντές της κατά τους δικούς της πάντοτε ισχυρισμούς.

Συνεπώς η Κυπριακή Δικαιοσύνη δεν θα μπορούσε για λόγους δημόσιας πολιτικής να εγγράψει την απόφαση και γι αυτό το λόγο. Είναι προφανές ότι παραβιάστηκε η αρχή της Δικαίας Δίκης στη Ρωσία κατά παράβαση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Δ) Η εν λόγω διαφορά δεν εμπίπτει στους όρους της Διαιτησίας γιατί στην ουσία δεν εγέρθηκε διαφορά απλώς απαίτηση για εξόφληση. Συνεπώς δεν υπήρχε θέμα για παραπομπή σε διαιτησία.

Ε) Το ισχυριζόμενο οφειλόμενο ποσό έχει εξοφληθεί προ πολλού με τη μεταβίβαση όλων των περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν από τα δάνεια που δόθηκαν στην Αιτήτρια. Επιπρόσθετα η Καθ 'ής η Αίτηση έχει καταχωρήσει την αγωγή αρ. 7537/2014 εναντίον της Αιτήτριας (Bank of Moscow) με την οποία αξιώνει μεταξύ άλλων Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι τα δάνεια αυτά μεταξύ και του δανείου που δόθηκε στην Καθ 'ής η Αίτηση έχουν εξοφληθεί και ότι τα εμπιστεύματα είναι έγκυρα και δεσμευτικά. Αφ ης στιγμής τα δάνεια έχουν εξοφληθεί και αφ ης στιγμής εκκρεμεί η αγωγή αρ. 7537/2014 για το θέμα αυτό η απόφαση δεν μπορεί να εγγραφεί. Αυτό θα είναι αντίθετο με τη δημόσια πολιτική μέρος της οποίας είναι και ο σεβασμός των εκκρεμουσών διαδικασιών και δεν είναι δυνατόν να εκκρεμεί απόφαση δια εκτέλεση η οποία έχει εξοφληθεί ή που να προδικάζει το αποτέλεσμα εκκρεμούσης Δικαστικής Διαδικασίας. Εν πάση δε περιπτώσει η εγγραφή της απόφασης κινείται από αλλότρια κίνητρα.

ΣΤ) Η συμφωνία δανείου καθώς και η πρόσθετη αυτής η οποία επισυνάπτεται ως Τεκμήριο 2 και Τεκμήριο 3 στην αίτηση δεν είναι χαρτοσημασμένη κατά παράβαση των προνοιών του Νόμου 19/1963. Για να τεθεί δηλαδή ενώπιον του Σεβαστού Δικαστηρίου πρέπει να χαρτοσημανθεί αλλιώς είναι άκυρη. Εφόσον είναι άκυρη, αυτό σημαίνει όταν εκδίδετο η απόφαση στο Διαιτητικό Δικαστήριο στη Ρωσία με βάση το Κυπριακό Δίκαιο όπου σκοπείται η εκτέλεση η συμφωνία αυτή δεν ήταν έγκυρη. Ούτε η απόφαση αυτή η οποία στηρίχθηκε στην εν λόγω συμφωνία δανείου που δεν χαρτοσημάνθηκε είναι έγκυρη και τυχόν εγγραφή αναγνώριση και εκτέλεση της θα προσέκρουε στη Δημόσια Πολιτική μέρος της οποίας είναι και η τήρηση και ο σεβασμός των ημεδαπών Νόμων. Δεν είναι δυνατόν να εγγραφεί μια διαιτητική απόφαση η οποία στηρίχθηκε σε άκυρη συμφωνία. Επιπρόσθετα η συμφωνία αυτή δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή ως αποδεικτικό στοιχείο κατά την ακροαματική διαδικασία

Ζ) Δεν έχει παρουσιαστεί πιστοποιητικό για το τελεσίδικο και εκτελεστό της διοικητικής απόφασης ούτε προκύπτει κάτι τέτοιο από τη Διαιτητική Απόφαση.

Η) Κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας η χρηματική απαίτηση η οποία αποκρυσταλλώθηκε δεν είναι δεκτική διαιτησίας αλλά θα έπρεπε να καταχωρηθεί αγωγή στην Κύπρο.

Θ) Η Αίτηση στηρίζεται σε εσφαλμένη νομική βάση και/ή η νομική βάση δεν είναι επαρκώς συμπληρωμένη αφού εκλείπει ο Κυρωτικός της Συνθήκης μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για παροχή Νομικής Συνδρομής σε θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου Νόμος 172/86 ο οποίος εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση.

Ι) Έχουν παραβιαστεί οι πρόνοιες των άρθρων 24,25, 27, 28 και 31 του Νόμου 172/86 (Κυρωτικός της Συνθήκης μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για παροχή Νομικής Συνδρομής σε θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου Νόμος ο οποίος εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση.

Κ) Δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις έκδοσης του αιτούμενου διατάγματος».

Η Ειδοποίηση Περί Προθέσεως Ένστασης συνοδεύεται από την ένορκη δήλωση του Μάριου Φιερού, ανώτερου διευθυντικού στελέχους στην υπηρεσία της Oneworld Ltd (η οποία διαχειρίζεται τους καθ' ων η αίτηση), όπου ο ομνύων αποσαφηνίζει τους προειρημένους λόγους ένστασης.

Δεν προσφέρθηκε προφορική μαρτυρία.

Οι ευπαίδευτοι δικηγόροι - εφοδιάζοντας το Δικαστήριο με κείμενο της αγόρευσής τους - εισηγήθηκαν, ο καθένας για λόγους που ανέπτυξε, αποδοχή των θέσεων τους.

Οι γραπτές αγορεύσεις ήσαν εμπεριστατωμένες.

Αποτίμησα καθετί που τέθηκε ενώπιον μου.

Συγκλίνω με τις θέσεις των αιτητών, αποκλίνοντας (με σεβασμό), από εκείνες που αναδίπλωσαν οι καθ' ων η αίτηση.

Εξηγώ.

Η νομολογία επί του ζητήματος της εγγραφής αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων στην Κύπρο, κατατείνει στο ότι εκείνο που οφείλουν να πράξουν οι αιτητές είναι να καταχωρίσουν κατά το χρόνο υποβολής του αιτήματος, το δεόντως κυρωμένο πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης ή πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής καθώς και το πρωτότυπο της συμφωνίας παραπομπής σε διαιτησία, ή το αρμοδίως πιστοποιημένο αντίγραφο. Η αναγκαιότητα για έγκυρη πιστοποίηση ισχύει ώστε να διασφαλίζεται ότι τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου η πραγματική διαιτητική απόφαση για σκοπούς εγγραφής της, προς εκτέλεση (βλ. κατ' αναλογίαν, *Bristol Business Corporation v Besuno Limited* (2011) 1(Β) ΑΑΔ 934, *Nimegan Trading Ltd v Wigram Inc* (2009) 1(Β) ΑΑΔ 825).

Στην *Αναφορικά με την Αίτηση της Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company)*, Πολ. Αίτ. 151/15, ημ. 23.11.15, ο Έντιμος Λιάτσος, Δ., υπογράμμισε πως:

«Αναμφίβολα η απλότητα της όλης διαδικασίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αλλοδαπών εμπορικών διαιτητικών αποφάσεων αντικατοπτρίζει και την ανάγκη σεβασμού των αποφάσεων αυτών που εκδίδονται στην αλλοδαπή. Είναι για το λόγο αυτό που ο ρόλος του Δικαστηρίου και ο δικαστικός έλεγχος των υπό αναφορά διαιτητικών αποφάσεων είναι μάλλον εποπτικός και περιορίζεται στη διαπίστωση και μόνο της συνδρομής των πιο πάνω βασικών χαρακτηριστικών του Άρθρου 1V [εννοεί τον Περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο 84/79], χωρίς να υπεισέρχεται στη διάγνωση της ουσίας της υπόθεσης».

Ουδείς από τους λόγους ένστασης μπορεί να γίνει αποδεκτός.

Επεξηγώ.

Σε ό,τι αφορά στο γεγονός πως η ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση έγινε από δικηγόρο, τίποτε δεν εντοπίζεται που θα μπορούσε καταλυτικώς να οδηγήσει σε απόρριψη τους αιτήματος, μια και όλα όσα καταθέτει ο ομνύων Στυλιανός Τριλλίδης - δηλώνοντας σαφώς την πηγή των κρίσιμων γνώσεων του - προέρχονται από το περιεχόμενο των εγγράφων που επισυνάπτει ως τεκμήρια. Η προσέγγιση αυτή

βρίσκεται σε γενική σύμπνοια με το σκεπτικό στην *Rybolovlev και Άλλων v Rybolovleva* (2010) 1(Α) ΑΑΔ 82, 92-94, με όλες ασφαλώς τις αιρέσεις που εκτίθενται εκεί για το ανεπιθύμητο κατάρτισης και υποβολής ένορκων δηλώσεων από δικηγόρους σε δικαστικές διαδικασίες.

Ο λόγος ένστασης *(Α),* απορρίπτεται.

Σε σχέση με τη θέση των καθ' ων η αίτηση πως η επίδικη *Διαιτητική Απόφαση-Τεκμήριο 1,* αντίκειται στη δημόσια τάξη της Κύπρου (ή δημόσια πολιτική/δημόσιο συμφέρον), εκείνο που διαπιστώνεται είναι ότι οι επί τούτω ισχυρισμοί τους - περί πολιτικών παρεμβάσεων και πιέσεων, διαπλεγμένων συμφερόντων και αξιόποινων συμπεριφορών, ελεγχόμενης απονομής της δικαιοσύνης στην Ρωσία και άλλων τινών (εξού και η έκδοση της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1*, ως φρονούν οι καθ' ων η αίτηση) - χαρακτηρίζονται από γενικότητα και οπωσδήποτε υστερούν πολύ από το να μπορούν να σταχυολογηθούν ως τέτοιας εμβέλειας και δυναμικής ώστε να οδηγήσουν τα πράγματα προς την κατεύθυνση που αυτοί προσδοκούν.

Όταν καλείται το Δικαστήριο να κρίνει εάν η αναγνώριση και εκτέλεση μιας διαιτητικής απόφασης αντίκειται στην ημεδαπή δημόσια τάξη, η έρευνα που διεξάγει είναι περισσότερο εποπτικής υφής και παρόλο που ελέγχει το περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης, περιορίζεται μόνο στη διαπίστωση τού κατά πόσο η απόφαση είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη δίχως να υπεισέρχεται στην ουσία της υπόθεσης (βλ. κατ' αναλογίαν, *Αναφορικά με την Αίτηση της Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company)*, Πολ. Αίτ. 151/15, ημ. 23.11.15, *Αναφορικά με Αίτηση της Beogradska Banka DD* (1995) 1 ΑΑΔ 737, 756-760).

Ο όρος *δημόσια τάξη,* περιλαμβάνει τις θεμελιακές αξίες που μια κοινωνία σε μια δεδομένη χρονική περίοδο αναγνωρίζει ότι διέπουν τις συναλλαγές και άλλες εκφάνσεις της ζωής των μελών της με τις οποίες είναι διαποτισμένη η καθιερωμένη έννομη τάξη (βλ. κατ' αναλογίαν, *Χαραλαμπίδης v Westacre Investments Inc* (2008) 1(Β) ΑΑΔ 1217,1221).

Είναι υπό αυτό το πρίσμα που θα αποφασιστεί εν προκειμένω το αν υφίσταται αντίθεση προς τη δημόσια τάξη της Κυπριακής Δημοκρατίας (βλ. κατ' αναλογίαν, *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας της Κένυας v Bank Fur Arbeit Und Wirtschaft AG* (1999) 1(Α) ΑΑΔ 585, 596-597).

Για να στοιχειοθετηθεί ένσταση επί του θέματος της δημόσιας τάξης, τούτη η αντίρρηση θα πρέπει να άπτεται ζητήματος ευρύτερης και γενικότερης σπουδαιότητας για την έννομη τάξη που αφορά η περίπτωση, με την κατηγοριοποίηση να μην περιορίζεται απλώς (ή και καθόλου καμιά φορά), στην αντίληψη των διαδίκων ως προς τη νομική ορθότητα της επίδικης συναλλαγής (ή παραφυάδων της), τοσούτο δε μάλλον όταν το τι επιχειρείται στην πραγματικότητα είναι μια εκ βάθρων αναθεώρηση της διαιτητικής απόφασης στο στάδιο της αίτησης για εγγραφή (και όχι στη διαιτητική ακρόαση ως έπρεπε).

Εδώ, οι καθ' ων η αίτηση, φαίνεται να επέλεξαν συνειδητώς να μη συμμετάσχουν στη διαιτητική διαδικασία και να μην προσφέρουν μαρτυρία προς θεμελίωση των όσων αναφέρουν τώρα μέσω της ένορκης δήλωσης του Μάριου Φιερού (εν σχέσει φερ' ειπείν (και) με τους λόγους ένστασης (*Γ)* και *(Δ)*).

Η διαιτησία αποτελεί αυτοτελή και ανεξάρτητη διαδικασία, με τους δικούς της διαδικαστικούς και αποδεικτικούς κανόνες (βλ. κατ' αναλογίαν, *Κούλλουρου v Συνεργατικής Πιστωτικής Εταιρείας Αθηαίνου* (2005) 1(Β) ΑΑΔ 987, 992-993).

Η *Διαιτητική Απόφαση-Τεκμήριο 1*, για λόγους που μόλις εξηγήθηκαν (και για κάποιους έτερους που αναπτύσσονται κατωτέρω), ποσώς αντίκειται στη δημόσια τάξη της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Οι λόγοι ένστασης *(Β), (Γ)* και *(Δ),* απορρίπτονται.

Αναφορικώς με τον ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση για εξόφληση του οφειλόμενου ποσού - κάτι που αμφισβητούν οι αιτητές - και τα περί καταχώρησης της *Αγωγής 7537/14* (*Τεκμήριο 16*) από τους τελευταίους (ως ενάγοντες 37) εναντίον των αιτητών (ως εναγομένων), κατατάσσονται (και πάλι), στην κατηγορία των γενικών και αόριστων τοποθετήσεων από μέρους των καθ' ων η αίτηση, χώρια βεβαίως από το γεγονός πως ο λόγος αυτός, όπως εύστοχα επισημαίνουν οι δικηγόροι των αιτητών, δεν περιλαμβάνεται στο *Άρθρο V* της *Συμβάσεως Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου 84/79*.

Έτσι κι αλλιώς, το θέμα της ούτω καλούμενης εξόφλησης του επίδικου ποσού, θα μπορούσε ίσως να εξεταστεί *μετά* την εγγραφή της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1* (στο στάδιο της εκτέλεσης), όταν πλέον η εγγραφείσα διαιτητική απόφαση θα θεωρείται ως παράγουσα έννομα αποτελέσματα στην Κύπρο (βλ. κατ' αναλογίαν, *Αναφορικά με την Εταιρεία Besuno Ltd*, Πολ. Αίτ. 269/09, ημ. 20.2.14).

Εν πάση περιπτώσει, η καταχώριση (στις 18.12.14) τής *Αγωγής 7537/14* (*Τεκμήριο 16*) - οκτώ περίπου μήνες μετά την έκδοση της *Διαιτητικής Απόφασης* (*Τεκμήριο 16*) - καθόλου δεν προσκρούει στην καλώς νοούμενη *δημόσια τάξη* της Κυπριακής Δημοκρατίας καθότι (και εκ των πραγμάτων), η εκκρεμοδικία προέκυψε *μεταγενέστερα* και όχι *προγενέστερα* της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1.*

Ο λόγος ένστασης *(Ε),* απορρίπτεται.

Διατείνονται περιπλέον οι καθ' ων η αίτηση, πως η *Συμφωνία Δανείου-Τεκμήριο 2* και (ως συνάγεται από την Ειδοποίηση περί Προθέσεως Ένστασης), η *Πρόσθετη Συμφωνία Δανείου-Τεκμήριο 3* («*η Πρόσθετη Συμφωνία Δανείου*»), δεν είναι χαρτοσημασμένες και έτσι θα πρέπει να θεωρηθούν ως άκυρες.

Κατ' επέκτασιν, συμπληρώνουν οι καθ' ων η αίτηση, άκυρη θα πρέπει να κριθεί και η *Διαιτητική Απόφαση-Τεκμήριο 1,* για το λόγο ότι εκπορεύεται από τις εν λόγω άκυρες δανειοδοτικές συμφωνίες.

Δεν συμφωνώ.

Διευκρινίζω.

Έχοντας στο μυαλό το περιεχόμενο της *Συμφωνίας Δανείου-Τεκμήριο 2/Πρόσθετης Συμφωνίας Δανείου*, αλλά και την ιδιότητα των συμβαλλομένων μερών, τούτες οι συμφωνίες (παρόλο που υπογράφτηκαν στο εξωτερικό), αφορούν στην παροχή πίστωσης που δόθηκε από τους αιτητές προς τους καθ' ων η αίτηση (εγγεγραμμένων στην Κύπρο ως εταιρεία συμφώνως των νόμων της χώρας), με σκοπό την ανασύσταση του κεφαλαίου κίνησης των τελευταίων.

Αυτά τα στοιχεία επαρκούν για να κατατάξουν τις επίδικες συμφωνίες στην κατηγορία των εγγράφων που υπόκεινται σε χαρτοσήμανση βάσει του *άρθρου 4* του *Περί Χαρτοσήμων Νόμου 19/63* (βλ. κατ' αναλογίαν, *Κυπριακή Δημοκρατία v Muskita Aluminium Industries Ltd* (2007) 3 ΑΑΔ 130, 132).

Έχουν δίκαιο οι καθ' ων η αίτηση πως οι επίδικες συμφωνίες δεν είναι πρεπόντως χαρτοσημασμένες.

Μολοντούτο, η διακρίβωση καθόλου δεν τις ταξινομεί ως άκυρες (ή παράνομες).

Πουθενά στον *Περί Χαρτοσήμων Νόμο 19/63*, δεν περιλαμβάνεται μια τόσο δραστική πρόνοια.

Η κατηγοριοποίηση των συμφωνιών ως μη χαρτοσημασμένων, δεν θα μπορούσε να τις καταστήσει και ως αναδρομικώς άκυρες (ή παράνομες), ώστε τούτες να επιμολύνουν με αντίστοιχη ακυρότητα και παρανομία τη *Διαιτητική Απόφαση-Τεκμήριο 1.*

Καμιά δικαιϊκή λογική θα δικαιολογούσε τέτοια κατάληξη.

Ο λόγος ένστασης *(ΣΤ)*, απορρίπτεται.

Μολαταύτα, το ζήτημα της πρέπουσας χαρτοσήμανσης έχει τη δική του σημασία υπό μια άλλη θεώρηση, που σχετίζεται με τα περί της δικονομικής τυπικότητας κατάθεσης του υπό συζήτηση εγγράφου ως τεκμηρίου στη διαδικασία.

Σε αυτό, θα επανέλθω.

Οι ισχυρισμοί των καθ' ων η αίτηση για ακυρότητα της *Συμφωνίας Δανείου-Τεκμήριο 2* (ως και της *Πρόσθετης Συμφωνίας Δανείου*) στερούνται επαρκούς υποβάθρου διότι συναποτελούνται από όμοιες (ή παρόμοιες) τοποθετήσεις με εκείνες που προαναφέρθηκαν σε σχέση με τα περί προκατάληψης των Ρωσικών Δικαστηρίων και άλλων συναφών.

Τα περί ακυρότητας των συμφωνιών (εκτός του ότι παρέμειναν αναπόδεικτα), εκπίπτουν και από τα όσα ενδιαφέρουν στην παρούσα διαδικασία δεδομένου ότι το τι αμέσως εξετάζεται βάσει του *Άρθρου ΙΙ* της *Σύμβασης για την Αναγνώριση και Εκτέλεση Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου 84/79,* είναι η ακυρότητα της συμφωνίας για παραπομπή σε διαιτησία και όχι η ίδια η συμφωνία δανείου και οι πρόσθετες αυτής.

Όπως συνάγεται και από το *άρθρο 16(1)* του *Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/87,* η ρήτρα διαιτησίας (εδώ ο *Όρος 11.2* της *Συμφωνίας Δανείου-Τεκμήριο 2*), λογίζεται ως ξεχωριστή από τους υπόλοιπους όρους της συμφωνίας.

Η επίδικη διαφορά εμπίπτει σαφώς εντός των όρων της παραπομπής σε διαιτησία και τούτο επειδή η ρήτρα παραπομπής (στον *Όρο 11.2* της *Συμφωνίας Δανείου-Τεκμήριο 2*), είναι αρκούντως περιεκτική των όσων θα μπορούσαν να αποτελέσουν έρεισμα για το τι επακολούθησε, αφού περιλαμβάνει και τις «.*οποιεσδήποτε διαφορές, διενέξεις ή αξιώσεις που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση ή σε σχέση μ' αυτήν*.».

Ο λόγος ένστασης *(Ζ)*, απορρίπτεται.

Οι καθ' ων η αίτηση υποστηρίζουν πως η αίτηση πρέπει να απορριφθεί (και) επειδή κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας η χρηματική απαίτηση που αποκρυσταλλώθηκε στην επίδικη περίπτωση δεν είναι δεκτική διαιτησίας και ότι θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί με την καταχώρηση αγωγής στην Κύπρο.

Ούτε αυτή η θέση με βρίσκει σύμφωνο.

Καμιά νομοθετική πρόνοια ή άλλη γενικότερη αρχή δικαίου φαίνεται να συμβαδίζει με όσα οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται προς τεκμηρίωση του επιχειρήματος τους.

Αντιθέτως, εκπηγάζει από το *άρθρο 2(4)* και *(5)* του *Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/87*, ότι οι διατάξεις του εφαρμόζονται σε διεθνείς εμπορικές διαιτησίες, που (όπως εδώ) απορρέουν, τωόντι, από εμπορικής φύσεως σχέσεις (συμβατικές και μη) και περιλαμβάνουν (ενδεικτικώς και όχι περιοριστικώς), τις επενδύσεις, τη χρηματοδότηση και τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εργασίες.

Ακόμη, με βάση τον *Περί Διαιτησίας Νόμο, Κεφ. 4* (και όταν υπάρχει συνυποσχετικό μεταξύ των μερών), ουδείς περιορισμός τίθεται ως προς τις αξιώσεις που δύνανται να παραπεμφθούν σε διαιτησία και σίγουρα τίποτε που να επηρεάζει δυσμενώς (και στην ουσία του), το αίτημα ως προωθήθηκε από τους αιτητές.

Ο λόγος ένστασης *(Η)*, απορρίπτεται.

Οι καθ' ων η αίτηση προτάσσουν πως η αίτηση θα έπρεπε να στηρίζεται στον *Κυρωτικό της Συνθήκης μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για Παροχή Νομικής Συνδρομής σε Θέματα Αστικού και Ποινικού Δικαίου Νόμο 172/86*.

Η θέση αυτή δεν είναι ορθή.

Το υπό αναφορά νομοθέτημα (και δη το *άρθρο 23* αυτού), καλύπτει μόνο την εγγραφή δικαστικών αποφάσεων και όχι διαιτητικών αποφάσεων.

Κατ' ακολουθίαν, δεν τίθεται θέμα παρουσίασης πιστοποιητικού για το τελεσίδικο και εκτελεστό της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1*, όπως προτείνουν οι καθ' ων η αίτηση.

Η αίτηση είναι σωστά βασισμένη από νομικής και κανονιστικής απόψεως.

Οι λόγοι ένστασης *(Θ)* και *(Ι)*, απορρίπτονται.

Δεν ευσταθεί η θέση των καθ' ων η αίτηση (στην παράγραφο 43 της ένορκης δήλωσης του Μάριου Φιερού), πως η *Διαιτητική Απόφαση-Τεκμήριο 1*, δεν μπορεί να εγγραφεί επειδή δεν επιδόθηκε (κατ' ισχυρισμόν) στους καθ' ων η αίτηση, η προσήκουσα κλήτευση για την επίμαχη διαιτητική διαδικασία.

Η θέση αυτή των καθ' ων η αίτηση δεν καταγράφεται ως ένσταση στο σώμα της Ειδοποίησης Περί Προθέσεως Ένστασης, μήτε και ποτέ ζητήθηκε η προσθήκη διά τροποποίησης της Ειδοποίησης Περί Προθέσεως Ένστασης.

Κατά συνέπειαν, ο λόγος αυτός δεν μπορεί να εξεταστεί (βλ. κατ' αναλογίαν, *Yugos Finance BV και Άλλων v Halebay Holdings Limited* (2013) 1(Α) ΑΑΔ 569, 579-580).

Ανεξαρτήτως τούτου, δεν παραβλέπεται πως οι καθ' ων η αίτηση δεν παρουσίασαν ικανοποιητικούς λόγους για να τεκμηριώσουν την υπό ανάλυση θέση τους. Αναφύεται μάλιστα από την προσφερθείσα μαρτυρία (και ιδιαίτερα από το περιεχόμενο της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1*), ότι οι καθ' ων η αίτηση

πληροφορήθηκαν κανονικώς και εγκαίρως για τη διαιτητική διαδικασία, επιλέγοντας εντούτοις να μην εμφανισθούν ή αντιπροσωπευθούν εκεί.

Οι αιτητές ικανοποίησαν όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εγγραφή της *Διαιτητικής Απόφασης-Τεκμήριο 1*.

Τις συνοψίζω (ως κατακλείδα), παραπέμποντας στη γραπτή αγόρευση των αιτητών (την οποία και υιοθετώ), καθιστώντας ταυτοχρόνως ως εύρημα μου και το περιεχόμενο της ένορκης δήλωσης του Στυλιανού Τριλλίδη που συνοδεύει την αίτηση (μετά των επισυνημμένων τεκμηρίων):

«1. Καταρχάς είναι φανερό ότι η Διαιτητική Απόφαση είναι αλλοδαπή εφόσον εκδόθηκε από το ΔΕΔΔ της Ρωσικής Ομοσπονδίας, δηλαδή από το «Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο παρά τω Εμπορικώ και Βιομηχανικώ Επιμελητήριω της Ρωσικής Ομοσπονδίας».

2. Περαιτέρω αφορά «εμπορικό ζήτημα» εφόσον αφορά την μη εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων από την Καθ' ης η Αίτηση, οι οποίες πηγάζουν από Σύμβαση Δανείου (βλέπε επίσης πιο κάτω την ανάλυση μας σε σχέση με τον λόγο ένστασης Η και άρθρο 2(5) του Ν.101/87).

3. Οι Αιτητές έχουν επισυνάψει δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης και της Σύμβασης Δανείου όπου περιέχεται η

Συμφωνία για παραπομπή σε διαιτησία στον όρο 12(2) αυτής [ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ: Εννοεί 11(2)). Συγκεκριμένα όπως φαίνεται από τις επίσημες και πιστοποιημένες μεταφράσεις των πιο πάνω εγγράφων:

(i) Το δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης:

(α) φέρει τις υπογραφές των 3 Διαιτητών και φέρει την σφραγίδα του ΔΕΔΔ.

(β) πιστοποιείται ως πιστό αντίγραφο από τον υπεύθυνο γραμματέα του ΔΕΔΔ και υπάρχει η σφραγίδα του ΔΕΔΔ σε αυτήν την πιστοποίηση,

(γ) περαιτέρω πιστοποιείται ως πιστό αντίγραφο του πρωτότυπου εγγράφου από συμβολαιογράφο της Μόσχας με την σφραγίδα του ΔΕΔΔ, ο οποίος σύμφωνα με την νομολογία μας είναι αρμόδιο πρόσωπο για να πιστοποιήσει δεόντως το αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης, φέρει το Κρατικό Έμβλημα της Ρωσικής Ομοσπονδίας και «apostille». Δηλαδή ο συμβολαιογράφος σύγκρινε το πρωτότυπο κείμενο με εκείνο του αντιγράφου συμπεριλαμβανομένης και οποιαδήποτε υπογραφής ή σφραγίδας που τέθηκε σε αυτό, και πιστοποιεί ότι το αντίγραφο (μαζί με τις σφραγίδες και υπογραφές) είναι πιστά αντίγραφα του πρωτότυπου.

(ii) Το δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της Συμφωνίας Δανείου στην οποία περιέχεται η Ρήτρα Διαιτησίας και της Πρόσθετης Συμφωνίας Αρ. 1:

(α) πιστοποιούνται από συμβολαιογράφο της Μόσχας ως πιστά αντίγραφα των πρωτοτύπων, ο οποίος σύμφωνα με την νομολογία μας είναι αρμόδιο πρόσωπο για να πιστοποιήσει δεόντως το αντίγραφο της Συμφωνίας Δανείου και φέρει το Κρατικό Έμβλημα της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Δηλαδή ο συμβολαιογράφος σύγκρινε τα πρωτότυπα κείμενα με εκείνα των αντιγράφων συμπεριλαμβανομένης και οποιαδήποτε υπογραφής ή σφραγίδας που τέθηκαν σε αυτά, και πιστοποιεί ότι τα αντίγραφα (μαζί με τις σφραγίδες και υπογραφές) είναι πιστά αντίγραφα των πρωτότυπων.

(β) πιστοποιούνται από το ΔΕΔΔ που υπάγεται στο «Chamber of Commerce and Industry of the Russian Federation»).

4. Οι Αιτητές έχουν επισυνάψει επίσημη μετάφραση των ως άνω εγγράφων στην ελληνική γλώσσα. Συγκεκριμένα οι μεταφράσεις που επισυνάπτονται ως μέρος των Τεκμηρίων 1-3 έχουν γίνει από τον μεταφραστή Dr. Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ, PhD, ως επίσημος μεταφραστής σύμφωνα με τα σχετικά πρακτικά του Υπουργικού Συμβουλίου και έχει πιστοποιηθεί από την Διευθύντρια του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών».

Ο λόγος ένστασης *(Κ)*, απορρίπτεται.

Οι αιτητές απέδειξαν την αίτηση στον απαιτούμενο βαθμό (βλ. κατ' αναλογίαν, *Αναφορικά με Αίτηση της Beogradska Banka DD* (1995) 1 ΑΑΔ 737, 757).

Η αίτηση επιτυγχάνει.

Εκδίδεται διάταγμα ως το *(Α)* στην αίτηση.

Τα έξοδα (πλέον ΦΠΑ), επιδικάζονται υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση, όπως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Επανέρχομαι στο ζήτημα της χαρτοσήμανσης.

Η *Συμφωνία Δανείου-Τεκμήριο 2* και (αναλόγως), η *Πρόσθετη Συμφωνία Δανείου-Τεκμήριο 3*, πρέπει να χαρτοσημανθούν κατά τα προβλεπόμενα στον *Περί Χαρτοσήμων Νόμο 19/63* (βλ. κατ' αναλογίαν,

Αναφορικά με την Αίτηση της Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company), Πολ. Αίτ. 151/15, ημ. 23.11.15).

Εκδίδεται διαταγή όπως οι αιτητές μεριμνήσουν για χαρτοσήμανση της *Συμφωνίας Δανείου-Τεκμήριο 2* και της *Πρόσθετης Συμφωνίας Δανείου-Τεκμήριο 3.*

Ο χρόνος για τη χαρτοσήμανση καθορίζεται σε 90 μέρες από σήμερα.

Τα όποια καταβλητέα τέλη (ή επιπλέον επιβαρύνσεις και άλλα σχετικά), θα καθοριστούν από τον Έφορο επί των Τελών Χαρτοσήμου κατά την προσαγωγή του υπό αναφορά εγγράφου για χαρτοσήμανση, συμφώνως των διατάξεων του *Περί Χαρτοσήμων Νόμου 19/63*.

Το διάταγμα δεν θα συνταχθεί εκτός αν η *Συμφωνία Δανείου-Τεκμήριο 2* και η *Πρόσθετη Συμφωνία Δανείου-Τεκμήριο 3,* χαρτοσημανθούν από τους αιτητές, ως ανωτέρω περιγράφεται (βλ. κατ' αναλογίαν, *Αναφορικά με την Αίτηση της Joint-Stock Commercial Bank «Bank of Moscow» (Open Joint-Stock Company*), Πολ. Αίτ. 151/15, ημ. 23.11.15, *Maximos Court Ltd v Πιερή* (2001) 1(Β) ΑΑΔ 875, 879).

(Υπ.) .....
Ν. Γ. Σάντης, Π.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΓΑ

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο